

عنوان مقاله:

اثر بخشی زوج درمانی سیستمی - سازه‌گرا بر سبک‌های حل تعارض زنان متأهل شهر تهران

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش‌های نوین ایران و جهان در روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

گلاره کارنما - دانشجوی کارشناس ارشد روانشناسی شخصیت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

سارا نصیری - کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مردوش

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی زوج درمانی سیستمی- سازه‌گرا بر سبک‌های حل تعارض زنان متأهل شهر تهران بود. طرح پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه‌آماري شامل کلیه زنان متأهل منطقه 3 شهر تهران که در سال 1396 به کلینک‌ها و مراکز مشاوره و خانواده شهر تهران مراجعه کرده بودند. با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس 30 نفر از زنانی که به کلینیک نگاه‌نومراجعه کردند، به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در گروه کنترل و آزمایش قرار گرفتند. ابزار پژوهش پرسشنامه راهبردهای حل تعارض بود. برای تحلیل داده‌ها در سطح توصیفی از میانگین و انحرافمعیار و در سطح استنباطی از تحلیل کواریانس چندمتغیری استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که روش درمانی سیستمی- سازه‌گرا تأثیر مثبت و معناداری بر مولفه کلامی ($F=4/82$ و $p<0/05$) مولفه غفلت ($F=4/58$ و $p<0/05$) مولفه گذشت ($F=8/78$ و $p<0/05$)، مولفه سوء رفتار ($F=7/20$) و $p<0/05$ داشته است، اما تأثیری بر مولفه خاتمه دادن ($F=2/34$ و $p<0/05$) نداشته است. اندازه اثر روش درمانی بر هر یک از مولفه‌های کلامی، غفلت، گذشت، خاتمه دادن و سوء رفتار به ترتیب 0/17، 0/16، 0/27، 0/09، 0/24 بود.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی سیستمی، سازه‌گرا، سبک‌های حل تعارض، زنان متأهل شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/751254>

